EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.4.18.
COM(2018) 196 final

2018/0093 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A dinamikusan növekedő délkelet-ázsiai gazdaságok, több mint 600 millió fogyasztójuk és gyorsan bővülő középosztályuk kulcsfontosságú piacot jelentenek az Európai Unió exportőrei és beruházói számára. Összesen 208 milliárd EUR értékű árukereskedelmével és 77 milliárd EUR értékű szolgáltatáskereskedelmével (2016) a teljes Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (a továbbiakban: ASEAN) az USA és Kína után az EU harmadik legnagyobb Európán kívüli kereskedelmi partnere. Ezzel egyidejűleg összesen 263 milliárd EUR értékű külföldi közvetlen befektetési állományával (2016) az EU az első számú közvetlen külföldi befektető az ASEAN-ban, az ASEAN egésze pedig a második legnagyobb ázsiai külföldi közvetlen befektető az EU-ban – összesen 116 milliárd EUR értékű külföldi közvetlen befektetési állománnyal (2016).

Az ASEAN-on belül Szingapúr messze a legnagyobb partner az EU számára: Szingapúrral zajlik az EU–ASEAN áru- és szolgáltatáskereskedelem majdnem egyharmada, és a két térség között eszközölt beruházások mintegy kétharmada. Több mint 10 000 uniós vállalkozás telepedett le Szingapúrban és használja központként az országot az egész csendes-óceáni térség kiszolgálására.

2007. április 23-án a Tanács felhatalmazást adott a Bizottságnak arra, hogy tárgyalásokat kezdjen az ASEAN tagállamaival egy térségközi szabadkereskedelmi megállapodásról. Az eredeti célkitűzés ugyan az volt, hogy térségközi szabadkereskedelmi megállapodásról tárgyaljanak, a felhatalmazás lehetőséget teremtett a kétoldalú tárgyalásokra is abban az esetben, ha nem sikerülne megállapodásra jutni azt illetően, hogy az ASEAN tagállamainak csoportjával közösen tárgyaljunk. A térségközi tárgyalások során tapasztalt nehézségek fényében mindkét fél elismerte, hogy a tárgyalások holtpontra jutottak, és megállapodtak e tárgyalások felfüggesztéséről.

2009. december 22-én a Tanács megállapodott arról az elvről, hogy a 2007. évi felhatalmazás és tárgyalási irányelvek alapján kétoldalú tárgyalásokat kezdjenek az egyes ASEAN-tagállamokkal, miközben fenntartják a térségközi megállapodásra irányuló stratégiai célkitűzést. A Tanács arra is felhatalmazta a Bizottságot, hogy szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló kétoldalú tárgyalásokat kezdjen Szingapúrral, ami az első lépést jelentené azon célkitűzés teljesítése felé, hogy más releváns ASEAN-tagállamokkal is megfelelő időben hasonló tárgyalásokat kezdjenek. A Szingapúrral folytatott kétoldalú tárgyalások 2010 márciusában kezdődtek, és az EU azóta szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló kétoldalú tárgyalásokat kezdett más ASEAN-tagállamokkal is: Malajziával (2010-ben), Vietnammal (2012-ben), Thaiföldd el (2013-ban), a Fülöp-szigetekkel (2015-ben) és Indonéziával (2016-ban).

2011. szeptember 12-én a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy kiterjessze a Szingapúrral folyamatban lévő tárgyalásokat a beruházásvédelemre is, a Lisszaboni Szerződéssel keletkezett új uniós hatáskör alapján.

A Tanács által 2007-ben elfogadott és 2011-ben a beruházásvédelem belefoglalása érdekében kiterjesztett tárgyalási irányelvek alapján a Bizottság ambiciózus és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást és beruházásvédelemi megállapodást tárgyalt meg a Szingapúri Köztársasággal azzal a céllal, hogy új lehetőségeket és jogbiztonságot teremtsen a

két partner közötti kereskedelem és beruházások fejlődéséhez. A megállapodások jogászok által felülvizsgált szövegét nyilvánosságra hozták, és azok a következő linken találhatók:

http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/singapore/

A Bizottság a következő tanácsi határozatjavaslatokat nyújtja be:

– Javaslat – A Tanács határozata az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról;

– Javaslat – A Tanács határozata az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről;

– Javaslat – A Tanács határozata az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Szingapúri Köztársaság között létrejött beruházásvédelmi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról;

– Javaslat – A Tanács határozata az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Szingapúri Köztársaság között létrejött beruházásvédelmi megállapodás megkötéséről;

E javaslatokkal párhuzamosan a Bizottság horizontális védintézkedési rendeletjavaslatot is előterjeszt, amely más megállapodások mellett az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodásra is kiterjed.

Az Európai Bizottság ellenőrizni fogja, hogy született-e kielégítő eredmény az uniós földrajzi árujelzők szingapúri oltalma tekintetében a megállapodás hatálybalépését megelőzően, a szingapúri kereskedelmi és ipari miniszter 2013. január 21-i levelével[1] összhangban, és a szingapúri hatóságok által 2012-ben végzett informális nyilvános konzultáció eredményének fényében.

A csatolt tanácsi határozatjavaslat képezi a jogi eszközt az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséhez.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A szabadkereskedelmi megállapodásra és a beruházásvédelmi megállapodásra irányuló tárgyalásokkal párhuzamosan az Európai Külügyi Szolgálat tárgyalásokat folytatott az Európai Unió és tagállamai, valamint a Szingapúri Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodásról, amelyet 2013 októberében parafáltak. Amint hatályba lép, a partnerségi és együttműködési megállapodás jogi keretet szolgáltat majd az EU és Szingapúr közötti, immár régóta fennálló és erős partnerség továbbfejlesztéséhez számos területen, ideértve a politikai párbeszédet, a kereskedelmet, az energiát, a közlekedést, az emberi jogokat, az oktatást, a tudományt és a technológiát, a jogérvényesülést, a menekültügyet és a migrációt is.

Az EU és Szingapúr között régóta fennálló kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok eddig külön jogi keret nélkül fejlődtek. A megtárgyalt szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás külön megállapodást képez majd, amely hatályba lépteti a partnerségi és együttműködési megállapodás kereskedelemre és beruházásra vonatkozó rendelkezéseit, és az EU és Szingapúr közötti átfogó kétoldalú kapcsolatok szerves részét képezi majd.

[1] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/september/tradoc_151779.pdf

Az EU–Szingapúr beruházásvédelmi megállapodás a hatálybalépésének napjától felváltja a Szingapúri Köztársaság és az EU tagállamai közötti, a beruházásvédelmi megállapodás 5. mellékletében felsorolt kétoldalú megállapodásokat (a 4.12. cikkben hivatkozott megállapodások), és e megállapodások helyébe lép.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás teljes mértékben összhangban van az uniós szakpolitikákkal, és nem fogja előírni az EU számára, hogy módosítsa szabályait, rendeleteit vagy szabványait egy szabályozott területen sem (pl. technikai szabályok és termékszabványok, állat- vagy növényegészségügyi szabályok, élelmiszerekre és biztonságra vonatkozó rendeletek, egészségre és biztonságra vonatkozó szabványok, géntechnológiával módosított szervezetekre vonatkozó szabályok, környezetvédelem, fogyasztóvédelem stb.).

Továbbá a Bizottság által megtárgyalt összes többi kereskedelmi és beruházási megállapodáshoz hasonlóan az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás teljes mértékben védi a közszolgáltatásokat és biztosítja, hogy a kormányok közérdekből történő szabályozási jogát védjék a megállapodások, és e jog e megállapodások alapvető vezérlő elvét képezze.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A Bizottság 2015 júliusában az Európai Unió Bíróságához fordult az EUMSZ 218. cikkének (11) bekezdése szerinti véleményt kérve arról, hogy rendelkezik-e az Unió a Szingapúrral megtárgyalt megállapodás önálló aláírásához és elfogadásához szükséges hatáskörrel, vagy ehhez az uniós tagállamok részvételére van szükség, vagy illetve az legalább lehetséges-e bizonyos ügyek tekintetében.

A Bíróság 2017. május 16-i 2/15. sz. véleményében megerősítette az EU kizárólagos hatáskörét a Szingapúrral megtárgyalt megállapodás hatálya alá tartozó valamennyi területen, kivéve a nem közvetlen külföldi befektetéseket és a beruházó és állam közötti vitarendezést, ha a tagállamok azt alperesek; a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ezekben az esetekben az EU és a tagállamok megosztott hatáskörrel rendelkeznek. Ezt követően a beruházó és az állam közötti vitarendezésről szóló szöveget felváltotta a beruházásvédelmi megállapodás beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszere. A Bíróság az EUMSZ 207. cikkének (1) bekezdése szerinti közös kereskedelempolitika hatályából és az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdéséből (a másodlagos jogba foglalt meglévő közös szabályokra gyakorolt hatás alapján) vezette le az EU kizárólagos hatáskörét.

A Bíróság véleményére tekintettel, valamint a megállapodás szerkezetéről a Tanáccsal és az Európai Parlamenttel folytatott széleskörű egyeztetések fényében a véleményt követően az eredetileg megtárgyalt szöveget kiigazították, és két önálló megállapodássá alakították: a szabadkereskedelmi megállapodássá és a beruházásvédelmi megállapodássá.

A 2/15. sz. vélemény szerint az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás által felölelt valamennyi terület az EU hatáskörébe, konkrétabban pedig az EUMSZ 91. cikkének, 100. cikke (2) bekezdésének és 207. cikkének hatálya alá tartozik. A beruházásvédelmi megállapodás valamennyi beruházásvédelemről szóló lényegi rendelkezése – amennyiben azok közvetlen külföldi befektetésekre alkalmazandók – az EUMSZ 207. cikkének hatálya alá tartozik.

Az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodást az Uniónak kell aláírnia az EUMSZ 218. cikkének (5) bekezdésén alapuló tanácsi határozatnak megfelelően, és az Európai Parlament egyetértését követően az Uniónak kell megkötnie az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdésén alapuló tanácsi határozat szerint.

Ezenkívül az EUMSZ 218. cikkének (7) bekezdése is a jogalap része lett, mivel helyénvaló, hogy a Tanács engedélyezze a Bizottság számára az Unió által a szabadkereskedelmi megállapodás bizonyos módosításai tekintetében képviselendő álláspont jóváhagyását, mivel a szabadkereskedelmi megállapodás gyorsított és/vagy egyszerűsített eljárásról rendelkezik az ilyen módosítások jóváhagyását illetően. Ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni a kereskedelmi bizottság által a 9.18. cikk (Az alkalmazási kör módosítása és kiigazítása) alapján a 9-A.–9-I. melléklet tekintetében, illetve a 10.17. cikk (A földrajzi árujelzők védelmének rendszere) és a 10.18. cikk (A földrajzi árujelzők jegyzékének módosítása) alapján a szabadkereskedelmi megállapodás 10-A. és 10-B. melléklete tekintetében elfogadandó módosítások vagy helyreigazítások jóváhagyására.

Az EU–Szingapúr beruházásvédelmi megállapodást az Uniónak kell aláírnia az EUMSZ 218. cikkének (5) bekezdésén alapuló tanácsi határozatnak megfelelően, és az Európai Parlament egyetértését és a tagállamok saját belső eljárásaiknak megfelelő megerősítését követően az Uniónak kell megkötnie az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdésén alapuló tanácsi határozat szerint.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Ahogy azt a 2/15. sz. vélemény is megerősítette, a Tanácsnak benyújtott EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás nem terjed ki egy olyan kérdésre sem, amely nem az EU kizárólagos hatáskörébe tartozik.

A beruházásvédelmi megállapodás tekintetében a Bíróság megerősítette, hogy az EUMSZ 207. cikke alapján az EU kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a beruházásvédelemre vonatkozó valamennyi lényegi rendelkezés tekintetében, amennyiben azok közvetlen külföldi befektetésekre alkalmazandók. A Bíróság továbbá megerősítette az EU kizárólagos hatáskörét a beruházásvédelemmel kapcsolatos államok közötti vitarendezési mechanizmus tekintetében. Végezetül a Bíróság megállapította, hogy az EU megosztott hatáskörrel rendelkezik a nem közvetlen befektetések és a beruházó és állam közötti vitarendezés tekintetében (mely utóbbi helyébe a beruházásvédelmi megállapodásban később a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszer lépett) azokban az esetekben, amikor a tagállamok az alperesek[2]. Ezeket az elemeket nem lehet koherens módon elválasztani a lényegi rendelkezésektől vagy az államok közötti vitarendezéstől, ezért ezeket uniós szintű megállapodásokba kell foglalni.

- **Arányosság**

Ez a javaslat összhangban áll az Európa 2020 stratégia jövőképével, és hozzájárul az EU kereskedelmi és fejlesztési célkitűzéseihez.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a javaslat összhangban áll az EUMSZ 218. cikkével, amely szerint a nemzetközi megállapodásokról szóló határozatokat a Tanács fogadja el. Nincs más olyan jogi eszköz, amely útján elérhetőek lennének e javaslat célkitűzései.

[2] Lásd az Európai Unió Bíróságának a C-600/14. sz., Németország kontra Tanács ügyben hozott ítélete (2017. december 5-i ítélet) 69. pontjában szereplő pontosítást.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Miután a Szingapúrral folytatott tárgyalások nagyrészt lezárultak, a Kereskedelmi Főigazgatóság vezető közgazdásza által vezetett belső csapat tanulmányt készített a megállapodás várható gazdasági hasznáról. A tanulmány szerint az EU Szingapúrba irányuló exportja tíz év alatt mintegy 1,4 milliárd EUR-val, Szingapúr EU-ba irányuló exportja pedig 3,5 milliárd EUR-val növekedhet – ez utóbbi szám magában foglalja számos uniós vállalkozás szingapúri leányvállalata által az EU-ba visszaküldött szállítmányokat is.

Mivel a két gazdaság mérete között jelentős a különbség, valamint a szingapúri gazdaság viszonylag nyitott, elkerülhetetlen, hogy a megállapodás eltérő haszonnal jár majd a partnerek számára. Az elemzés előrejelzése szerint az EU reál GDP-je tíz év alatt mintegy 550 millió EUR-val, Szingapúr gazdasága pedig akár 2,7 milliárd EUR-val is növekedhet ugyanebben az időszakban.

Ezek a lehetséges gazdasági hatásra vonatkozó becslések óvatosnak tekinthetők, mivel nehéz pontosan számszerűsíteni a megállapodás egyik kulcsfontosságú elemének számító nem vámjellegű akadályok lebontásának hatásait.

Tekintve, hogy Szingapúr csomópont szerepet tölt be az Európa és Délkelet-Ázsia közötti áru- és szolgáltatáskereskedelemben, az is valószínű, hogy a megállapodás előnyei tovább nőnének, ha és amikor az EU megállapodásokat kötne a többi ASEAN-tagállammal.

Ezenkívül a gazdasági modellezésen alapuló becslések nem számszerűsíthetik az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás stratégiai értékét az EU számára – ugyanakkor ezek a megállapodások rendkívül fontosak az EU-nak az ASEAN-térséggel, sőt egész Ázsiával kapcsolatos tervei szempontjából. Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás után az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás lesz az EU ázsiai partnerrel kötött második nagyszabású kereskedelmi megállapodása, míg az EU–Szingapúr beruházásvédelmi megállapodás lesz az EU és egy ázsiai partnere közötti első beruházásvédelmi megállapodás.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Szingapúrral folytatott kétoldalú tárgyalások megkezdését megelőzően egy külső vállalkozó az EU és az ASEAN közötti szabadkereskedelmi megállapodásra vonatkozó kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatot[3] végzett, hogy tanulmányozza a két térség közötti szorosabb gazdasági partnerség lehetséges gazdasági, társadalmi és környezeti hatásait.

A kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálat elkészítésének keretében a vállalkozó konzultációt folytatott belső és külső szakértőkkel, nyilvános konzultációkat szervezett Brüsszelben és Bangkokban, valamint kétoldalú találkozókat tartott és interjúkat készített az EU és az ASEAN civil társadalmának képviselőivel. A kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálat keretében folytatott konzultációk alapot biztosítottak ahhoz, hogy a legfontosabb érdekelteket és a civil társadalmat bevonják a Délkelet-Ázsiára vonatkozó kereskedelempolitikai párbeszédbe.

[3] http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/145989.htm

A kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatról szóló jelentés és az annak elkészítése közben tartott konzultációk egyaránt értékes információkkal szolgáltak a Bizottság számára, amelyeket felhasznált az egyes ASEAN-tagállamokkal azóta indított kétoldalú kereskedelmi és beruházási tárgyalások során.

Ezenkívül a Szingapúrral folytatott kétoldalú tárgyalások megkezdését megelőzően a Bizottság nyilvános konzultációt folytatott a jövőbeli megállapodásról, melynek keretében az érintett felektől származó információkat gyűjtő kérdőív készült; ezek az információk később segítették a Bizottságot abban, hogy a tárgyalási folyamat során prioritásokat határozzon meg és döntéseket hozzon. A konzultáció eredményének összefoglalóját közzétették[4].

Továbbá a tárgyalások előtt és alatt a Tanács Kereskedelempolitikai Bizottsága útján rendszeresen tájékoztatták a tagállamokat a tárgyalás különböző vonatkozásairól, és szóban és írásban kikérték a véleményüket azokról. A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, és különösen annak az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodással foglalkozó csoportja keretében az Európai Parlamentet is rendszeresen tájékoztatták, és konzultációt folytattak az intézménnyel. A tárgyalások nyomán több lépésben kialakult szövegeket az egész folyamat során megküldték mindkét intézménynek.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az EU és az ASEAN közötti szabadkereskedelmi megállapodás kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatát az „Ecorys” nevű külső vállalkozó végezte el.

- **Hatásvizsgálat**

A külső vállalkozó által végzett és 2009-ben véglegesített kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálat megállapította, hogy az ambiciózus EU–ASEAN szabadkereskedelmi megállapodás az EU-ra és Szingapúrra egyaránt fontos pozitív hatást gyakorolna (a bruttó hazai termék, a jövedelem, a kereskedelem és a foglalkoztatás tekintetében). A nemzeti jövedelemre gyakorolt hatásokat az EU tekintetében 13 milliárd EUR-ra, Szingapúr számára pedig 7,5 milliárd EUR-ra becsülik. Ezek az adatok lehetséges, hogy alulbecsülik a hatást, mivel 2007. évi kereskedelmi mintákon alapulnak, és azóta jelentősen (+32 %-kal) nőtt a kereskedelem.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás nem tartozik a REFIT-eljárások hatálya alá. Mindazonáltal számos olyan rendelkezést tartalmaznak, amelyek egyszerűsítik a kereskedelemi és beruházási eljárásokat, csökkentik az exporttal és a beruházásokkal kapcsolatos költségeket, és így lehetővé teszik, hogy több kisebb cég folytasson üzleti tevékenységet mindkét piacon. A várt előnyök közé tartoznak a következők: kevésbé megterhelő technikai szabályok, megfelelőségi követelmények, vámeljárások és származási szabályok, a szellemitulajdon-jogok védelme, vagy a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszerben a vizsgálatok költségeinek csökkentése a kkv felperesek számára.

- **Alapjogok**

A javaslat nem érinti az alapvető jogok védelmét az Unióban.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás a **bevételi** oldalon pénzügyi hatást gyakorol az EU költségvetésére. A becslések szerint a nem beszedett vámok összege elérheti

[4] http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/153666.htm

a 248,8 millió EUR-t a megállapodás teljes körű végrehajtásáig. A becslés a megállapodás hiányában 2025-re tervezett átlagos behozatalon alapul, és a Szingapúrból származó behozatalra kivetett uniós vámok eltörléséből eredő éves bevételkiesést tükrözi.

Az EU–Szingapúr beruházásvédelmi megállapodás a **kiadási** oldalon várhatóan nem gyakorol pénzügyi hatást az EU költségvetésére. Ez a megállapodás lesz (az EU–Kanada átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás után) az EU második olyan megállapodása, amely a beruházó és állam közötti vitarendezés céljából magában foglalja a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszert. (A megállapodás hatálybalépése esetén) 2018-tól kezdve évente további 200 000 EUR kiadás várható az Elsőfokú és a Fellebbviteli Bíróság állandó struktúrájának finanszírozásával kapcsolatban. Ugyanakkor a megállapodáshoz az XX 01 01 01 (Az intézménynél foglalkoztatott tisztviselőkkel és ideiglenes alkalmazottakkal kapcsolatos kiadások) költségvetési sor igazgatási erőforrásainak felhasználására lesz szükség, figyelembe véve, hogy a tervek szerint egy adminisztrátort (teljes munkaidős egyenérték) fognak kijelölni a megállapodás kapcsán felmerülő feladatok elvégzésére. Ezt feltüntették a pénzügyi kimutatásban, és a kiadás az abban foglalt feltételek teljesülése esetén lép életbe.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás és beruházásvédelmi megállapodás olyan intézményi rendelkezéseket tartalmaz, amelyek meghatározzák a végrehajtási szervek struktúráját abból a célból, hogy azok folyamatosan figyelemmel kísérjék a megállapodások végrehajtását, működését és hatását. Mivel a megállapodások az EU és Szingapúr közötti, a partnerségi és együttműködési megállapodás által szabályozott általános kétoldalú kapcsolatok szerves részét képezik, az említett struktúrák a partnerségi és együttműködési megállapodással közös intézményi keret részét képezik majd.

A szabadkereskedelmi megállapodás intézményi fejezete létrehozza a kereskedelmi bizottságot, amelynek fő feladata a megállapodás végrehajtásának és alkalmazásának felügyelete és megkönnyítése. A kereskedelmi bizottság az EU és Szingapúr képviselőiből áll, akik kétévente vagy az egyik fél kérésére üléseznek. A kereskedelmi bizottság felel majd a megállapodás alapján létrehozott valamennyi szakbizottság működésének felügyeletéért (árukereskedelmi bizottság; állat- és növényegészségügyi intézkedésekkel foglalkozó bizottság; vámügyi bizottság; valamint a szolgáltatáskereskedelemmel, beruházásokkal és kormányzati beszerzésekkel foglalkozó bizottság).

A kereskedelmi bizottság feladata az összes érdekelt féllel – többek között a magánszektorral és a civil társadalommal – való kommunikáció is, a megállapodás működésével és végrehajtásával kapcsolatban. A megállapodásban mindkét Fél elismeri az átláthatóság és a nyitottság fontosságát, és vállalja, hogy figyelembe veszi a közvéleményt annak érdekében, hogy e megállapodás végrehajtásába a szempontok széles körét bevonják.

A beruházásvédelmi megállapodás intézményi fejezete létrehoz egy bizottságot, amelynek fő feladata a megállapodás végrehajtásának és alkalmazásának felügyelete és megkönnyítése. Egyéb feladatai mellett a bizottság – feltételezve a két Fél vonatkozó jogi előírásainak és eljárásainak lezárását – határozhat a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszer igazságszolgáltatási fórumai tagjainak kinevezéséről, megállapíthatja havi rendelkezésre állási díjazásukat és elfogadhatja a megállapodás kötelező erejű értelmezéseit.

Amint a mindenki számára előnyös kereskedelemről szóló közleményben hangsúlyoztuk, a Bizottság egyre több erőforrást fordít a kereskedelmi és beruházási megállapodások hatékony végrehajtására és érvényesítésére. A Bizottság 2017-ben közzétette a szabadkereskedelmi megállapodások végrehajtásáról szóló első éves jelentést. A jelentés fő célja, hogy objektív képet közvetítsen az EU szabadkereskedelmi megállapodásainak végrehajtásáról, kiemelve az elért eredményeket és a megszüntetendő hiányosságokat. Az a cél, hogy a jelentés alapul szolgáljon ahhoz, hogy nyílt vitát és eszmecserét folytassunk a tagállamokkal, az Európai Parlamenttel és a civil társadalom egészével a szabadkereskedelmi megállapodások működéséről és azok végrehajtásáról. Mivel évente sor kerül a jelentés közzétételére, ez lehetővé teszi a fejlemények rendszeres figyelemmel kísérését, és annak nyilvántartását, hogy milyen módon kezelték a feltárt kiemelt problémákat. Hatálybalépésétől kezdve az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás is a jelentés hatálya alá tartozik majd.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Tárgytalan.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodás megteremti a feltételeket az uniós gazdasági szereplők számára ahhoz, hogy teljes mértékben kihasználják a Szingapúr által Délkelet-Ázsia üzleti és közlekedési csomópontjaként nyújtott előnyöket és lehetőségeket.

E megállapodás megtárgyalása során a Bizottság két fő célkitűzést követett: egyrészt megteremteni az EU gazdasági szereplői számára a lehető legjobb szingapúri piacra jutási lehetőségeket; és másrészt értékes hivatkozási pontot kialakítani az EU számára a térségben folytatott többi tárgyaláshoz.

Ez a két célkitűzés maradéktalanul teljesült: a megállapodás számos területen túllép a meglévő WTO-kötelezettségvállalásokon, például a szolgáltatások, a beszerzések, a nem tarifális akadályok és a szellemi tulajdon, így a földrajzi árujelzők védelme terén. E területek mindegyikén Szingapúr olyan új kötelezettségeket is vállalt, amelyek jelentősen túlmutatnak azokon, amelyeket Szingapúr ez idáig hajlandó volt megtenni, az Amerikai Egyesült Államokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodásához képest is.

A megállapodás teljesíti a GATT XXIV. cikkének (a vámoknak és egyéb korlátozó kereskedelmi szabályozásoknak a felek közötti lényegében teljes kereskedelem tekintetében való eltörlése) és a GATS V. cikkének kritériumait, amely hasonló vizsgálatot ír elő a szolgáltatások tekintetében.

A tárgyalási irányelvekben rögzített célkitűzéseknek megfelelően a Bizottság az alábbiakat biztosította:

1. a szolgáltatási és beruházási piacok átfogó liberalizációja, ideértve az engedélyezésre és a bizonyítványok kölcsönös elismerésére vonatkozó horizontális szabályokat, valamint az uniós vállalkozások egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása céljából kialakított ágazatspecifikus szabályokat;
2. új közbeszerzési lehetőségek az uniós ajánlattevők számára, különösen a közüzemek piacán, ahol számos uniós beszállító vezető szerepet játszik;
3. az árukereskedelem előtti technikai és szabályozási kereskedelmi akadályok, mint például a párhuzamos tesztelés megszüntetése a gépjárművek, az elektronika, a gyógyszerek és az orvostechnikai eszközök, valamint a környezetbarát technológiák európai ágazataiban alkalmazottakhoz hasonló műszaki és szabályozási standardok előmozdításával;

4. nemzetközi szabványokra alapozva a kereskedelmi eljárásokat jobban egyszerűsítő rendszer a Szingapúrba irányuló uniós húsexport jóváhagyására;

5. Szingapúr kötelezettségvállalása arra vonatkozóan, hogy nem emeli a vámokat (amelyeket jelenleg többnyire önkéntes alapon nem alkalmaznak) az EU-ból származó behozatal tekintetében, valamint a Szingapúrban előállított termékekhez való olcsóbb hozzáférés az európai vállalkozások és fogyasztók számára;

6. a szellemitulajdon-jogok magas szintű védelme, amely e jogok érvényesítésére is kiterjed, többek között a határon is;

7. TRIPS+-szintű védelem a szingapúri nyilvántartásba vett uniós földrajzi árujelzők részére, miután Szingapúr létrehozta a földrajzi árujelzők nyilvántartását (amire az Európai Parlamentnek a szabadkereskedelmi megállapodás jóváhagyását követően kötelezettséget vállalt);

8. a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó átfogó fejezet, amelynek célja annak biztosítása, hogy a kereskedelem támogatást nyújtson a környezetvédelemhez és a társadalmi fejlődéshez, valamint elősegítse a fenntartható erdő- és halászati gazdálkodást. A fejezet azt is meghatározza, miként vonják be a szociális partnereket és a civil társadalmat annak végrehajtásába és ellenőrzésébe;

9. gyors vitarendezési mechanizmusok választottbírósági eljárás útján vagy közvetítő segítségével; valamint

10. egy átfogó és új fejezet a „zöld növekedés ágazatában” rejlő új lehetőségek előmozdítására, az Európa 2020 stratégiával összhangban.

Az **EU–Szingapúr beruházásvédelmi megállapodás** biztosítani fogja a beruházások védelmének magas szintjét, ezzel egy időben védi az EU és Szingapúr szabályozáshoz való és arra vonatkozó jogát, hogy olyan legitim közpolitikai célkitűzéseket kövessen, mint például a közegészség, a biztonság és a környezet védelme.

A megállapodás tartalmazza az EU beruházásvédelemre vonatkozó új megközelítésének valamennyi újítását és annak végrehajtási mechanizmusát, amelyeket nem tartalmaz a Szingapúr és az EU tagállamai között meglévő 12 kétoldalú beruházási szerződés. A beruházásvédelmi megállapodás nagyon fontos jellemzője, hogy a 12 meglévő kétoldalú beruházási szerződés helyébe lép, és ily módon javítja azokat.

A tárgyalási irányelvekben meghatározott célkitűzésekkel összhangban a Bizottság biztosította, hogy az uniós beruházók és szingapúri beruházásaik tisztességes és méltányos elbánásban részesüljenek, és ne érje őket hátrányos megkülönböztetés a hasonló helyzetben lévő szingapúri beruházásokkal szemben. Ugyanakkor a beruházásvédelmi megállapodás védi az uniós beruházókat és beruházásaikat a kisajátítás ellen, kivéve, ha az közcélokból szükséges, jogszerű eljárásnak megfelelően, megkülönböztetésmentes módon és azonnali, megfelelő és hatékony, a kisajátított beruházás tisztességes piaci értékének megfelelő kártalanítás megfizetése ellenében.

Szintén a tárgyalási irányelvekkel összhangban a Bizottság által megtárgyalt beruházásvédelmi megállapodás a beruházók számára egy korszerű és megreformált vitarendezési mechanizmus lehetőségét kínálja. Ez a rendszer biztosítja a beruházásvédelmi szabályok betartását, és arra törekszik, hogy egyensúlyt teremtsen a beruházók átlátható módon történő védelme és az állam azon jogának biztosítása között, hogy közpolitikai célkitűzések megvalósítása érdekében szabályozzon. A megállapodás egy állandó nemzetközi és teljes mértékben független vitarendezési rendszert hoz létre, amely állandó Elsőfokú

Bíróságból és Fellebbviteli Bíróságból áll, amely a vitarendezési eljárások során átlátható és pártatlan módon jár el.

A Bizottság tudatában van annak, hogy meg kell teremteni az egyensúlyt a megreformált uniós beruházási politika előrevitele és a tagállamoknak a fenti kérdésekben a megosztott hatáskör lehetséges gyakorlása tekintetében tapasztalható érzékenysége között. A Bizottság ezért nem tett javaslatot a beruházási megállapodás ideiglenes alkalmazására. Mindamellett amennyiben a tagállamok szeretnék, hogy javaslat szülessen a beruházásvédelmi megállapodás ideiglenes alkalmazásáról, a Bizottság készen áll egy ilyen javaslat benyújtására.

2018/0093 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére, 100. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikke (7) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

(1) A [XX] tanácsi határozattal összhangban az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság (a továbbiakban: Szingapúr) közötti szabadkereskedelmi megállapodást (a továbbiakban: a megállapodás) [2018. XXX XX]-án/-én aláírták.

(2) Az EUMSZ 218. cikkének (7) bekezdése értelmében helyénvaló, hogy a Tanács felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy az Unió nevében jóváhagyja a kereskedelmi bizottságban a megállapodásban bizonyos, egyszerűsített eljárással elfogadandó módosításaival kapcsolatos álláspontot. A Bizottságot fel kell hatalmazni a kereskedelmi bizottság által a 9.18. cikk (Az alkalmazási kör módosítása és kiigazítása) alapján a megállapodás 9-A.–9-I. melléklete tekintetében, illetve a 10.17. cikk (A földrajzi árujelzők védelmének rendszere) és a 10.18. cikk (A földrajzi árujelzők jegyzékének módosítása) alapján a 10-A. és 10-B. melléklete tekintetében elfogadandó módosítások jóváhagyására.

(3) A megállapodást az Európai Unió nevében jóvá kell hagyni.

(4) A megállapodás 16.16. cikkével (A közvetlen hatás hiánya) összhangban a megállapodás nem ruház jogokat vagy kötelezettségeket a Felek között a nemzetközi közjog alapján létrehozott személyektől eltérő személyekre,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Felek ezennel megkötik az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodást.

2. cikk

A 9.18. cikk (Az alkalmazási kör módosítása és kiigazítása) alkalmazásában a Bizottság jóváhagyja az Unió álláspontját a megállapodás 9-A.–9-I. mellékletének módosításai és kiigazításai tekintetében.

3. cikk

A megállapodás 10.17. cikke (A földrajzi árujelzők védelmének rendszere) és 10.18. cikke (A földrajzi árujelzők jegyzékének módosítása) alkalmazásában a Bizottság hagyja jóvá a megállapodás 10-A. és 10-B. mellékleteinek módosítására vonatkozó uniós álláspontot.

4. cikk

A Tanács elnöke kijelöli azt a személyt, aki jogosult az Unió nevében eljárva megküldeni a megállapodás 16.13. cikkének (2) bekezdése szerinti értesítést, melyben az Európai Unió egyetértését fejezi ki arra nézve, hogy a megállapodást magára nézve kötelezőnek ismeri el[5].

5. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

[5] A megállapodás hatálybalépésének napját a Tanács Főtitkársága az Európai Unió Hivatalos Lapjában teszi közzé.